

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εις τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ**

εις την Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Δεκαπενταυγούστου, φάλλεται ἐναλλάξ μετὰ τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

**Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἐκατέρων τῶν χορῶν.**

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Ϟ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ε

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

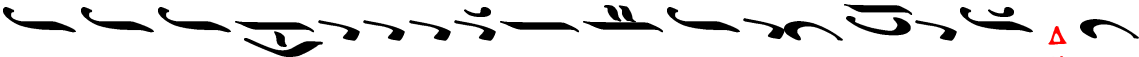
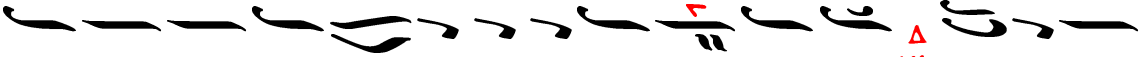

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θος ψυ χης Δεσ
ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ
σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θος παι σμα των μη
α πο στρε ψης σης δε λθς κε νης σε γαρ και μο νην ελ
πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το κε

 τας δυ να στει ει α ασ σλ λα λειν οι α να ξι οι ²² ει

 μη γαρ συ προ ἰ στα σο πρε σβε ευ ου σα ²² τις η μας

 ερ ρυ σα α το εκ το σλ των κιν δυ νων ²² τις δε δι

 ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρος ²² ουκ α πο

 στω μεν δε σποι να εκ σου ²² σλ γαρ δλ λλς σω ζεις α ει

 εκ πα ντοι ων δει νω ων ⁶

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ
 τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
 λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις
 συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
 γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
 με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον
 τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
 πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ
 ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς
 ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ
 αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
 γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
 καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας
 θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ

Θεῶ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα τω
γσ σα πο τε Μω σα ἰ κη ρα α βδος ς αυ ρο τυ πως πλη ξα
σα και δι ε λσ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ δε φυ γα α δα
πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α σματω Θε ω α να
μελ πον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας

Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζσ σι την τα πει νην
μψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην καλυπτσ σι
καρ δι αν Θε ο νυμ φευ τε αλλ η Φωσ τε το κυι ι αν το θει ον
και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φωσ το χαρ μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας

Ε ξ α με τρητων α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ θρων

δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα ναχ ραν

τε τη κρα ται α δυ να μεις α νυ μνω με γα λυ υ νω

την α μετρον σ συμ πα θειαν και την εις ε με σπα ρα

κλη σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη ψιν

κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως ε δρα

μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να α ζω μη

με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων κα τα φυ γι

ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με γα

λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε προ ι στα
σο υ περ ε μα πρε σβευ ου σα τω Υι ω και Θε ω ω σα
τις εκ το σα τ ε με κλυ δω νος και δει νων κιν δυ νων ερ
ρου σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φ ε ρ γε Κυ ρι ε και
της Εκ κλη σι ας δο μη η το ρ συ με στε ρε ω σον εν
τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο της των
πι στων το στη ρι γ μα μο νε φι λαν θρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι προ
φθα σον θε ρ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν
μοι τω δ ε λω σα τα πει νω και α θλι ω τω την σην
αν τι λη ψιν ε πι ζη τ ε ν τι θε ρ μω

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ο ν τω σ ν ν επ ε μοι δε σ ποι να τας

ευ ερ γε σι ας σα κο ο ρη και τα ε λε η σα ο θεν

δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω την πολ λην

και α μετρον κη δεμο νι αν σα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζσ σιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας η

θερ μη αν τι ληψις και προ στα σι α μσ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α λη θη Θε ο το κονο μο λο γω δεσ ποι να σε

την τσ θα να τσ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν ως

γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου προς ζω

ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

 Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας δε υ λας
 σα θε ο το κε ο τι παν τες με τα θε ον εις σε κα
 τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ οστα σι αν
 Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα νυ υ μ νη
 τε θε ο το κε ε πι την ε μην χα λε πην τσ σω μα α
 τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ χης μ ε ς το α λ
 γο ο ο σ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη τον
ε λε ρς πη γη τς κο σμς κατα φυ γι ον εκ τε νως
βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να προ οφ θα
σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα
χε ως προ στα τευ ου σα

Ῥδὴ δ'.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Συ μς ι σχυς Κυ ρι ε συ μς και δυ να μις σου Θε
ο ος μς συ μς αγαλ λι α μα ο πα τρι κςς κολ πςς μη
λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν ε πι σκε ψα με
νος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα κςμ συ κραυ γα ζω
τη δυ να μει σς δο ξα φι λαν θρω πε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Και πς λοι πον α λλην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που προ
σφυ υ γω πς δε και σω θη σομαι τι να θερ μην ε ξω βο η
θον θλι ψε σι τς βι ι ς και ζα λαις οι μοι κλο νς μενος

εις σε μονην ελπιζω και θαρω και κωχωμαι και

προστροχω τη σκεπη σου σωσον με

Υπεραγαθε ο τοκωσονη μας

Τον ποταμον τον γλυκερον τω ελεως σου τον πλα

σι ιαισ δωρεαισ δροσισαν τα την παναθλιαν και τα πει

νην παναγνεψυχη ημωτων συμφορων και των θλιψε

ων καμνω φλογισαν με γαλνω κηρυττω

και προστροχω τη σκεπη σου σωσον με

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Σε την αγνην σε την παρθενον και ασπιλον μονην

φερω τειχος απροσμαχητον καταφυγη σκεπη

κραταιαν οπλον σωτηριαισ μημεπαριδης τον α

σωτον ελπις απηλπισμενων ασθενων συμαχι

αθλιβωμενων χαρα και αντηληψις

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Πως ε χει πειν σα κατ α χει ανδυ νη σομαι τας α

με ε τρας οι κτιρ μς σα δεσ ποι να τας την ε μην παν το τε

ψυχην δει νως πυ ρα με ενη νως υ δωρ περι δρο σι σαν

τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ ερ γε σι ας

ης α φθονως αυ τος παρα πη λου σα

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ινα τι με α πω σω α πο τσ προ σω πσ σσ το

φως το α δυ τον και ε καλυψε με το αλ λο τριον σκο

τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς το φως

των εν το λων σα τας ο δας μκα τευ θυνον δε ομαι

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σονη μας

Ευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε μη τρο παρ θε νε

χαι ρε θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε πη χαι ρε ο πλον και

τει χος α πορ θη τον χαι αι ρε προ στα σι α και βο η θε

ε και σω τη ρι α των εις σε προ ζρε χον των εκ πι στε

ως

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας

Ο ι μι σον τες με μα την βε λε μναν και ξι φη και

λα κ κον ην τρε πι σαν και ε πι ζη τς σι το παν α θλιον

σω μα σπα ρα ξαι μσ και κα τα βι βα σαι προς γην α γνη

η ε πι ζη τς σιν αλλ εκ τς των προ φθα σα σα σω σον

με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α πο πα σης α να γ κης θλι ψε ως και νο σσ και

βλα βης με λυ τρω σαι και τη ση δυ να μει εν τη σκε πη σσ

φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νσ και εξ εχ θρω

ων των πο λε μν των και μι σον των με κο ρη πα νυ μνη

τε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ασ ανθ

ων περ α πη λαι σα των σων δω ρη μα των και της σης α με

τη τχρη στο τη τος τοι γα ρην δο ξα ζω υ μνο λο γω

ω και με γα λυ νω σθ την α φα τον προς με συμ πα θει

αν

ᾠδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και αυ

τω α πα γγε λω ω μσ τας θλι ψεις ο τι κα κων η ψυ χη

μσ ε πλη η σθη και η ζω η μσ τω α δη προ ση γ γι σε

και δε ο μαι ως Ι ω νας εκ φθο ρας ο Θε ος με α να γα

γε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την α

θλι αν μσ ψυ χη ην και καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι

ου σιμοι κο ο ρη^Δ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι τον^Γ

α πε λα σον ταυ τα μα κρα^Δ τη εμ πνευ σει της θει ας πρε σβει ας

σ^Γ

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^Γ

Π α ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψει σιν οι οι δα και των

νο σω ν ι α τρον σε γι νω σκω^ν και παν τε λη συν τρι μ

μον τ^Γ θα να α τ^Δ και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν τλη

τον^Γ και παν των των εν συμ φο ραις^Δ τα χι νην και ο ξει αν αν

τι λη ψιν^Γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^Γ

Ο υ κρυ υ υ πτω σ^Γ τον βυ θον τ^Γ ε λε ε ρς και την

βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ μα των^ν και την πη γην την α

ε να ον ο ον τως^Δ της προς ε με συμ πα θει ας σ^Γ δε σποι

να^Γ αλλ α πα σιν ο μο λο γω^Δ και βο ω και κη ρυ τω και

φθεγγομαι ^ρ_ρ

Και νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων αι ω

νωνα μην ^ρ_ρ

Εκυ υ υ κλωσαναι τς βι ου με ζα α λαι ωσ περ

με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε ^ν_ρ και την ε μην κα τα

σχσαι καρ δι ι αν ^Δ_ρ κα τα τι τρω σκς σι βε λει των θλι ψε

ων ^ρ_ρ αλλ ευ ροι μισοι βο η θον ^Δ_ρ και δι ω κτην και ρυστην

πα να χραντε ^ρ_ρ

Δι α α σω σον ^χ α πο κιν δυ νων τες δς ς λς

σς Θε ο το κε ^Δ_ρ ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα

τα φευγομεν ^ν_ρ ως αρ ρη κτον τει χος και προ οστα σι αν ^ρ_ρ

Αα χραν τε ^χ η δι α λο γς τον Λο ο γον

α νε ρμη νε υ τως ^Δ_ρ επ ε σχα των των η με ρων τε κου

σα δυ σω πη σον ^ν_ρ ως ε χς σα μη τρι κην πα αρ ρη σι ^χ

α α α αν ^ρ_ρ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσω) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αισχυν
τε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετααθε
τε μη παριδης αμαρτων δεησεων φωνας
αλλα προφθασον ως αγαθη εις την βοηθει
ανημων των πιιστως κραυγαζοντων σοι τα α
χυνον εις πρεσβειαν και σπενσον εις ικε
σιαν η προστατευουσα αι θεο
τοκετων τιμωντων σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α θη
αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^ε(δις) ^κ

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ με
νοι ^ε(δις) ^κ

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται ^ε ^κ και
κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται ^ε ^κ τη Τρι α δι
κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε ^κ

Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πασαν την κτι ι σιν προς
ζω ο γο νι ι αν ^ε ^κ

Ἦχος Βου

Μ νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^ε ^κ εν

πα ση γε νε α και γε νε α ^(δισ)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα το ος σα μνη σθη η η η η σο
μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α α α
α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τ ο νο μα το ος σα εν
πα ση γε νε α και γε νε α ^(δισ)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σα μνη σθη η σο μαι εν πα ση
γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄).

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα λει
ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των
Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

**Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου**

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μη καταπιστευσης με ανθρωπινη προστασι
α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε ε η σιν
τς ι κε τς σθ θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν
ου δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ξευ μα τα σκε πηνου
κε κτημαι ου δε πς προ σφυ γω ο αθ λι ος παν το θεν
πο λε μς με νος και παρα μν θι αν ουκ ε χω πλην σθ Δε σ
ποι να τς κο σμς ελ πις και προ στα σι α των πι ζων
μη μς πα ρι δης την δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι
η η σο ον

Ου δεις προστεχων επι σοι κατησχυμενος
α πο σθ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε θε ε ο το
κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω ρη
μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε ω ως

Μεταβολη των θλιβομενων απαλλαγη των
ασθενων υπαρχσασα θε ο το κε ε Παρ θε νε σω

ζε πο λιν και λα ον των πο λε μ8 με νων η η ει ρη νη

 των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η μο νη προ στα

 σι α των πι στω ω ω ν

Ὁ ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζῃται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, **τετράκις ἀνὰ τρίς.**

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̣δ̣ Νη

Π αι αι δεσ Εβραιων εν κα μι ι νω κα τε πα τη

 σαν την φλο γα θαρ σα λε ωσ και εις δρο σον το πυρ με τε

 βαλλον βο ω ω ντες ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε

ος εις τες αιωνας ^v_{δλ}

Υπερ α για Θεο το ο κε σω σονημας ^v_{δλ}

Φω ως η τε κσα Θεο το ο κε ^Δ_{δλ}σκο τι σθεν τα

με νυ κτι α μαρ τη μα των ^v_{δλ} φω τα γω γη σον συ φω

τος ου σα δο χει ει ον ^Δ_{δλ}το κα θα ρο και α μω ω μον ^Δ_{δλ} ι

να πο θω σε δοξαζω ^v_{δλ}

Υπερ α για Θεο το ο κε σω σονημας ^v_{δλ}

Σκε επη γε νδ και προ στα σι ι α ^Δ_{δλ} και αν τι λη

ψις και καυ αυ χη μα παρ θε νε ^v_{δλ} γυ μνω θεν τι μοι νυν

α πα σης βο η θει ει ας ^Δ_{δλ} α βο η θη των δυ να α μις ^Δ_{δλ}

και ελ πις α πηλ πι σμε νων ^v_{δλ}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α για ω Πνευμα τι ^v_{δλ}

Οο λη ψυ χη και δι α νοι οι α ^Δ_{δλ} και καρ δι α

σοι και χει λε σι δοξαζω ^v_{δλ} α πο λου σας των σων με γα

λων χα ρι σμα α των ^Δ_{δλ} αλλ ω της σης χρη στο τη η τος ^Δ_{δλ} και

απειρών θαυμάτων

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αιωνων

αμην

Βλεεψον ιλεωομματι ισα και επισκε

ψαιτην κακωσιν ην εχω και δεινων συμφορων και

βλαβης και κινδυνων και πειρασμων μελυτρωωσαι

αμετητω σε λεει

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη

Τον εν Ορει αγιωδοξαθε εν τα και εν Βατω

πυρι το της Αειπαρθενωτω Μωυση μυστηρι

ον γνωρισαντα α Κυριον υμνειτε και υπερευ

ψαετε εις παντας τας αιωνας

Υπεραγια θεοτοοκεσωσονημας

Διασπλαγχνα ελεος σε παρθε ενεμη παρι

δης σε μνηπον τσ μενον μεσαλωβιοτικων κυ

μα των αλ λα δι δμοι οι χει ρα βο η θει ας κα τα

πον τσ με ενω κα κω σε σι τσ βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σονη μας

Π ε ρι στα σεις και θλι ψεις και α να αγ και ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τσ βι ου και πει ρα σμοι με

παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλλα προ στη θι μοι και αν

τι λα βσ σ μη τη κρα ται α σσ κεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις λυ

παις χα ραν και ευ φο ρου σι νη και εν τοις νο σοις τα χι

νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν και προ

στα α τιν εν τοις πει ρα τη ριοις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων

α μην

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μο ρ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε θει

α και μαν να δο χε στα μνε^ν και ρε χου ση λυ χνι α λαμ
πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων^Δ δο ξα και μη τε
ερων ω ρα ι σμα και κλε ος^ν

έτέρα θέσις: ^ν ω ρα ι σμα και κλε ος^ν

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πάλιν Γα ρ

Ε^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος^ν και της γης
κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις αν θρω
ποις σω μα τι κως^ν και η γα στη ρ σου γε γο νεν ευ ρυ χω
ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο το κε Αγ
γε λων και αν θρω πων τα ξι αρ χι αι με γα λυ νου
σι^ν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^ν

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη^ν που προσ
δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε ε
φευ ρω κα τα φυ γην^ν ποι αν θεο μην αν τι λη ψιν ποι αν εν

ταις θλιψεσι βοηθον εις σε μονην ελπίζεις
σε μονην κωχωμαι και επισεθαρων κατεφυ-
γον

Υπεραγαθεο το κωσωσονη μας

Ουκ εστιν αριθμισαιδυνατον μεγα-
λεια ταθαθεο νυμφευ τε και τον βυθον τον ανεξε-
ρευνητον εξειπειν των υπερ νυν θαυματων σου τε τε-
λεσμενων διηνεκωσ τοις ποθωσ επιμωσι και
πιστει προσκυνωσιν ωσ αληθη θεου λοχευτρι αν-

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα-
τι

Εν υμνοις ευχαριστοις δοξολογω και γεραι-
ρω το αμετρον ελεος και την πολλην δυναμιν σου πα-
σιν ομολογω και τας ευεργεσιασ σου περε-
κενωσας εις εμε κηρυττω μεγαλυνω ψυ-

χη τε και καρδια και λογισμων και γλωσση παν το

τε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αιωνων

ων α μην

Την δε ησιν μη δεξαιτην πενιχραν και κλαυθ

μον μη παριδης και δακρυα και στεναγμον αλλ αν τι λα

βω μωσ αγαθη και τας αιτησεις πληρωσον δυνασαι

γαρ παντα ως πανσθενος Δεσποτου Θεου μητηρ ει

νευσεις επιμονον προς την εμην οικτραν ταπεινω

σιν

Και εϋθύς τό·

Αξιον εσιν ως αληθως μακαριζειν σε

την Θεοτοοοοκον την αιμακαρισον και πα

ναμωμητον και μη ητερα τω Θεω ημων

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτε εραα ανασυγκρισιτως των Σερα

φιμ^δ την α δι α φθο ο ρως^γ Θε ον Λο γον τε
 κ^δ σ^γ αν^γ την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο
 μεν^δ

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
 ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
 Μεγαλυνάρια.

T ην υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων^δ και κα θα
 ρο τε ραν λα μη δο ο νων η λι α κων^δ τη ην λυ τρω σα
 με νην η μα ας εκ της κα τα ρας^δ την Δε σποι ναν τ^δ κο
 σμ^δ υμ νοις τι μη σω μεν^δ

A πο των πολ λω ων μ^δ α μα ρ τι ων^δ α σθε νει
 το σω ω μα α σθε νει μ^δ και η ψυ χη^δ προς σε κα τα
 φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην^γ ελ πις α πη λ πι
 σμε εν ων συ υ μοι βο η θη σον^δ

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τ^δ Λυ τρω τ^δ δε ξαι πα
 ρα κλη σεις α να ξι ι ων σω νι κε των^δ ι ι να με σι
 τευ σης προς το ον εκ σ^δ τε χθεν τα^δ ω Δε σποι να τ^δ κο

σμη γε νου με σιτρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υμωσσοιτην ω δην νυν τη πα

νυμ νη η τω Θε ο το κωχαρμο νι κως με τα τσ Προ

δρο ο μσ και παν των των Α γι ι ων δυ σω πει Θε

ο το ο κε τσ οικτει ρη ησαι η μας

Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ σκυ

νεν των την ει κο ο να σθ την σε πτην τη ην ι στο ρη

θεισαν υ πο ο τσ Α πο στο λσ Λσ και ε ρω τα

τσ την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα:

Π α σαι των Α γγε ελωναισρα τι αι Προδρο με

Κυ υ ρι ι σ Α πο στο ο λων η δω δε κας οι

Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο κσ ποι η

σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι η μα α α ασ

Ὁ ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις

ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Οἱ ψάλται τὰ τροπάρια ταῦτα.

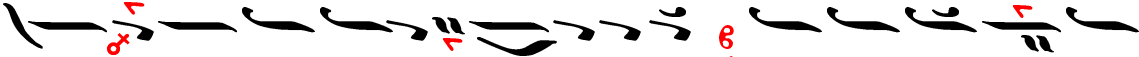

Ἦχος Δι-θ

χ

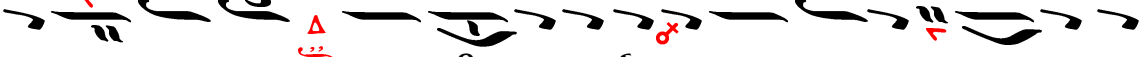

Ελε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε ησονη μας
πασηςγαρ α πο λο γι ας α α πο ρθεντες ταυ την σοι την
ι κε σι αν ω ως δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ε ρο
μεν ε λε ησονη μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κυ ρι ε λε η σον η μας ε πι σοι γαρ πε
ποι οι θα μεν μη ορ γι σθης η η μιν σφο δρα μη δε μνη

 σθη η ης των α νο ο μι ων ημων ⁶ αλλ ε πι ι βλε

 φον και νυν ως ε ευσπλαγχνος ^Δ και λυ τρωσαι η μας εκ

 των εχθρων ημων ⁶ συ γαρ ει Θε ος ημων και η μειεις

 λα ος σ⁶ παντες ερ γα α χειρων σ⁶ και το ο νομα σ⁶ ε

 πι κε κλη με ε θα ⁶

K αι νυν και α ει και εις τ⁶ς αι ω νας των αι ω

 νων α μην ^Δ

T ης ευσπλαγχνι ι ας την πυλην α νοιξον η μιν ευ λο

 γη με νη Θε ε ο το κε ⁶ ελ πι ζοντες εις σε μη α στο

 χη η σω μεν ^Δ ρυ σθει η μεν δι α σ⁶ των πε ε ρι στα σε

 ων ⁶ συ γαρ ει η σω τη ρι α τ⁶ γε ν⁶ς των Χρι στι α ⁷χ

 νω ω ων ⁷ ^Δ

⁷Ηχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου,

καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσασαι· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Τροπαρίων, ψάλλονται·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

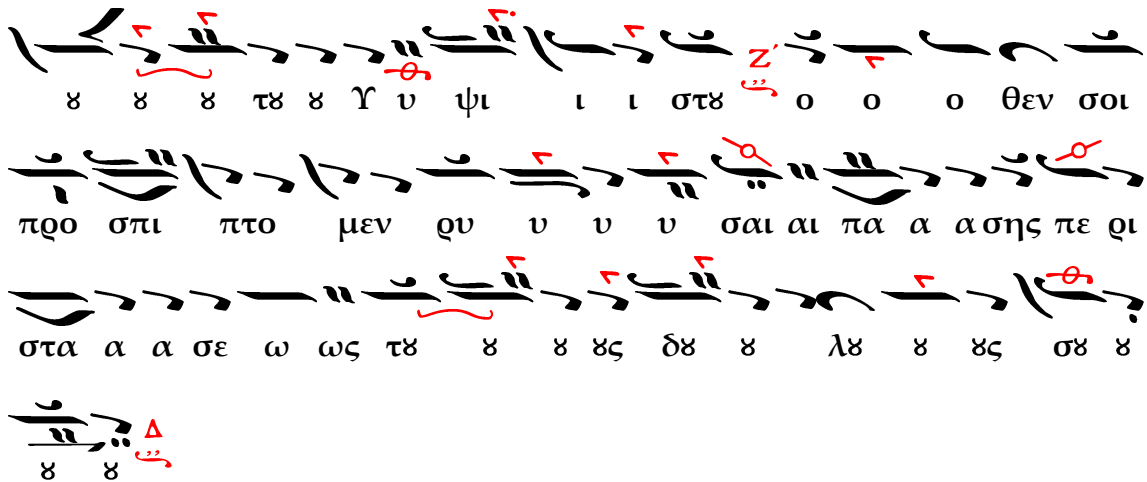
Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις Α α
 α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε εν
 πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σθ χει ει ρι ι
 α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν α μαρ τω ω
 λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ υ υ υ
 νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι ι ιν α
 ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν οι οι οι κα α
 τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται σμα α α τω
 ων πο ο ολ λων Μη τε ε ε ε ε ερ τθ θ θ θ Θε

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, προστατεύεις Ἄγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτό-μενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δού-λους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἄχραντε, σπεῦσον δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

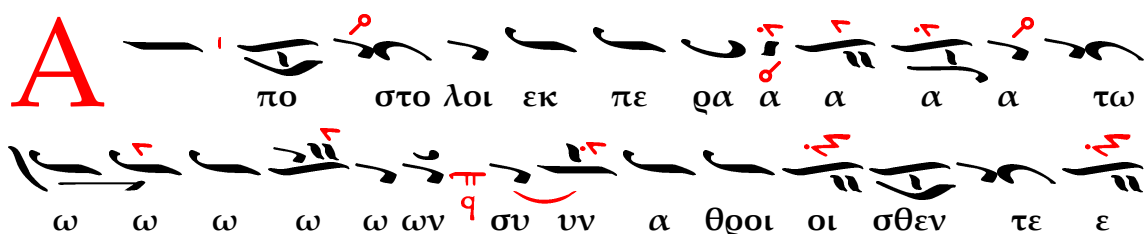
Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ φάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς φάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

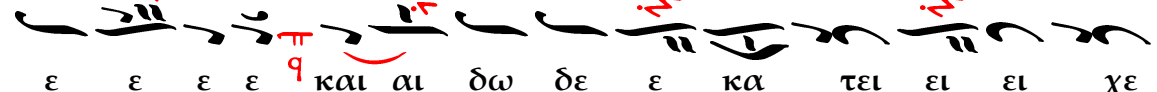

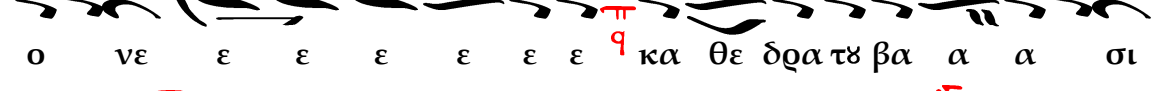
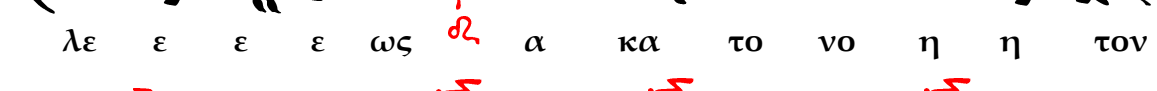
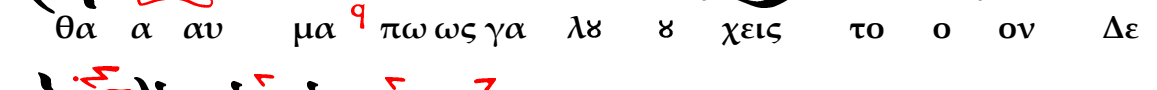

ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα νη τω χω
ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ
σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω μα και
συ γι ε και αι Θε ε ε μϝ πα ρα α λα α
βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε ε λω
ω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε ε
νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα α
α α α α τι ι ι ι ι ι ι ις Παρ θε νε ε
μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου αν τι λα βϝ
μϝ ϝ και ρυ υ υ σαι τω ω ν αι ω ω
νι ω ω ω ν βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε ε χω
ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α α
αν θρω πο ον Θε ον μη μϝ ε ε λεγ ξη τας

 πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε νω πι ον

 τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα κα λω σε ε

 ε Παρ θε ε νε βο η η θη η σον μοι οι

 οι εν τα α α α χει

Χρου σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε ε ε

 ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει ει χει

 πο ο ο ο λισ η λι ο στα λα κτε θρο ο ο ο

 ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε δρα τβ βα α α σι

 λε ε ε ε ως α κα το νο η η τον

 θα α αυ μα πω ως γα λθ ς χεις το ο ον Δε

 σποο τη η η η η η

Ὁ ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.